

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

**nr. 118.534 van 23 april 2003
in de zaak A. 121.754/VII-26.763**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat P. MEULEMANS,
 kantoor houdende te 2800 MECHELEN,
 Koningin Astridlaan 143

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van
Binnenlandse Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Marokkaanse nationaliteit, op 1 juni 2002 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 8 februari 2002 tot weigering van regularisatie en van het bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 3 mei 2002;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de artikelen 4 en 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur M. STERCK, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dit verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 14 februari 2003 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 april 2003;

Gehoord het verslag van staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. MEULEMANS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur M. STERCK;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de auditeur in zijn verslag de toepassing voorstelt van artikel 26 van het hoger genoemde koninklijk besluit; dat uit het dossier en de processtukken blijkt dat de zaak zonder verdere voorafgaande maatregelen, in een verkorte procedure, kan worden behandeld zoals voorzien door dit artikel;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Op 27 januari 2000 heeft de verzoekende partij een regularisatieaanvraag ingediend op basis van artikel 2,4/ van de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk.

1.2. De verzoekende partij werd door de Commissie op 5 november 2001, bijgestaan door een raadsman, gehoord.

1.3. De vierde Kamer van de Commissie voor Regularisatie heeft op 5 november 2001 een ongunstig advies verleend betreffende de aanvraag van de verzoekende partij. Dit advies luidt als volgt:

"Gelet op de beschikking van de Vice-Eerste Voorzitter van de Commissie voor Regularisatie d.d. 9 oktober 2001 waarbij het dossier voor de aanvraag tot regularisatie ingediend door de verzoeker werd toegewezen aan deze kamer voor de zitting van 5 november 2001.

De regularisatie werd tijdig aangevraagd op grond van humanitaire redenen en duurzame sociale bindingen (artikel 2.4/ van de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk).

De verzoeker, die tijdig en behoorlijk werd opgeroepen, verscheen in persoon, bijgestaan door zijn raadsman, Mter. Meulemans P., advocaat te Mechelen, en Aberkane M., tolk, die de bij de wet voorgeschreven eed heeft afgelegd, ter zitting van 5 november 2001.

Gelet op het dossier van het secretariaat van de griffie en de stukken van de verzoeker.

Uit deze stukken blijkt dat de verzoeker op 1 oktober 1999 op het Belgisch grondgebied verbleef. Zijn vrouw en kinderen daarentegen verblijven te Marokko, zodat de aanvraag niet op hen van toepassing kan zijn. Er worden m.b.t. deze personen

geen stukken voorgelegd en bovendien kunnen zij niet in aanmerking komen op grond van artikel 2, 4/ van hoger vermelde wet daar zij hier niet wonen.

Het dossier toont aan dat bij de aanvraag de bij de wet voorziene stukken werden bijgevoegd.

Er wordt vastgesteld dat de verzoekster sinds augustus 1995 in België verbleef. Een ononderbroken verblijf wordt niet aangetoond.

Hij toont geen humanitaire redenen aan en evenmin dat hij voldoende duurzame sociale bindingen heeft ontwikkeld in ons land.

Uit de voorgelegde stukken en de uitleg ter zitting verschaft, blijkt dat de verzoeker:

- geen zes jaar in het Rijk verbleef, doch dat daarbij niet bewezen wordt dat dit verblijf ononderbroken heeft geduurd;

- pas Nederlands leert sinds dit jaar (zie attest);

- weinig elementair Nederlands verstaat en spreekt en een tolk behoeft;

- een arbeidsovereenkomst afsloot vanaf 4 juli 2000 en vanaf 11 april 2001; zijn werkgever is tevreden over hem;

- naar België kwam omdat hij hier een broer heeft, de rest van zijn familie en gezin verblijft in Marokko;

- een echtgenote en kinderen heeft in zijn geboorteland zodat zijn belangen zich eerder aldaar bevinden dan hier waar hij enkel één broer heeft; ook de andere familieleden bevinden zich in Marokko;

- geen deel uitmaakt van een groepering of vereniging, wat zijn wil tot integratie in het gemeenschapsleven kan aantonen, behalve van Osmo (Organisatie Solidariteit Marokkaanse Ouders).

Overwegende dat de humanitaire, sociale en familiale banden van de aanvrager zich in Marokko en niet in België bevinden.

Overwegende dat nu de sociale bindingen en humanitaire redenen niet of onvoldoende worden bewezen, de aanvraag niet tot een gunstig advies aanleiding kan geven."

1.4. Op 8 februari 2002 heeft de minister van Binnenlandse Zaken de aanvraag tot regularisatie verworpen door zich aan te sluiten bij de overwegingen van het advies van de Commissie voor Regularisatie. Dit is de eerste bestreden beslissing;

1.5. Op 3 augustus 2002 ontving de verzoekende partij een bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de tweede bestreden beslissing;

2. Overwegende dat in een enig middel de schending wordt ingeroepen van de zorgvuldigheids- en de motiveringsplicht; dat de verzoekende partij eveneens betoogt dat de bestreden beslissing is aangetast door machtsafwending doordat bepaalde feitelijkheden worden miskend; dat de verzoekende partij stelt en uiteenzet dat de duurzame sociale bindingen en humanitaire redenen blijken uit het dossier, dat diverse elementen en feiten manifest onjuist werden gekwalificeerd en dat de bestreden beslissing werd getroffen in strijd met de gegevens van het dossier, waardoor de zorgvuldigheidsplicht werd geschonden;

Overwegende dat de Raad van State, wanneer hij een administratieve beslissing aan de wet toetst, niet optreedt als rechter in hoger beroep die op aanvraag van de rechtzoekende de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen; dat hij enkel onderzoekt of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane vaststelling van feiten en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn welke met die vaststelling onverenigbaar zijn; dat in het kader van een marginale toetsing de aangeklaagde onwettigheid slechts dan wordt gesanctioneerd wanneer daarover geen redelijke twijfel kan

bestaan, m.a.w. wanneer de beslissing kennelijk onredelijk is; dat de verzoekende partij niet aanvoert, en bijgevolg evenmin aantoonst, dat de motieven onredelijk zouden zijn; dat het feit dat de verzoekende partij het niet eens is met de appreciatie van de verwerende partij op zich geen middel tot vernietiging van de bestreden beslissing uitmaakt;

Overwegende dat de verwerende partij bij het beoordelen van de vraag of de verzoekende partij voldoet aan het criterium voorzien in artikel 2, 4/ van de wet van 22 december 1999 over een appreciatiebevoegdheid beschikt, hetgeen betekent dat enkel een kennelijk onredelijke beoordeling door de Raad van State kan vernietigd worden; dat in het advies van de Commissie voor Regularisatie en in navolging in de beslissing van de verwerende partij wordt overwogen dat de verzoekende partij geen humanitaire redenen aantoonst en evenmin dat zij voldoende duurzame sociale bindingen heeft ontwikkeld in ons land; dat de verzoekende partij niet aanvoert dat die beoordeling kennelijk onredelijk is; dat zij enkel het motief betwist in verband met de aanwezigheid van haar familieleden in België en betoogt dat niet één maar meerdere familieleden in België verblijven; dat zelfs de omstandigheid dat de verzoekende partij meerdere familieleden in België zou hebben, de conclusie van de Commissie, die de verwerende partij tot de hare maakt, dat de sociale bindingen en humanitaire redenen niet of onvoldoende worden bewezen, niet kennelijk onredelijk maakt;

Overwegende dat de verzoekende partij ten onrechte de bestreden beslissing een gebrek aan zorgvuldigheid verwijt; dat deze beslissing pas werd uitgesproken nadat de verwerende partij kennis had genomen van het omstandig advies van de Commissie voor Regularisatie, dat tot stand kwam na onderzoek van het dossier;

Overwegende dat de verzoekende partij verder geen middel aanvoert tegen de tweede bestreden beslissing, het bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegronde middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het hoger genoemde koninklijk besluit; dat de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met dit beroep wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op drieëntwintig april tweeduizend en drie, door

de H.	E. BREWAEYS,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
Mevr.	C. PETERS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. PETERS.

E. BREWAEYS.